

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 8 listopada 2019 r.
(OR. en)

13952/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0006(CNS)

FISC 431
ECOFIN 980

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 13520/1/19 REV 1

Dotyczy: Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w zakresie procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw

– Podejście ogólne

Delegacje otrzymują w załączeniu tekst podejścia ogólnego w sprawie przedmiotowego projektu dyrektywy, w wersji wypracowanej przez Radę Ecofin na posiedzeniu 8 listopada 2019 r.

PROJEKT

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w zakresie procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw oraz rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w zakresie współpracy administracyjnej i wymiany informacji do celów monitorowania i prawidłowego stosowania procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego², stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

¹ Dz.U. C z , s. .

² Dz.U. C z , s. .

- (1) W dyrektywie Rady 2006/112/WE³ państwom członkowskim pozostawiono możliwość utrzymania ich procedur szczególnych dla małych przedsiębiorstw, zgodnie ze wspólnymi przepisami oraz z myślą o ściślejszej harmonizacji. Niemniej jednak przepisy te są przestarzałe i nie zmniejszają obciążeń małych przedsiębiorstw związanych z przestrzeganiem przepisów, ponieważ zostały zaprojektowane na potrzeby wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (VAT) opartego na opodatkowaniu w państwie członkowskim pochodzenia.
- (2) W planie działania w sprawie VAT⁴ Komisja zapowiedziała kompleksowy pakiet uproszczeń dla małych przedsiębiorstw, mających na celu zmniejszenie ich obciążeń administracyjnych i przyczyniających się do stworzenia otoczenia fiskalnego sprzyjającego ich wzrostowi i rozwojowi handlu transgranicznego. Wymagałoby to dokonania przeglądu procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw, zgodnie z komunikatem w sprawie działań następczych w odniesieniu do planu działania w sprawie VAT⁵. Przegląd procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw stanowi zatem istotny element pakietu reform określonych w tym planie działania.
- (3) Aby zająć się kwestią nieproporcjonalnego obciążenia związanego z przestrzeganiem przepisów, z którym borykają się zwolnione małe przedsiębiorstwa, powinny one mieć również dostęp do pewnych środków upraszczających.
- (4) Procedura szczególna dla małych przedsiębiorstw dopuszcza obecnie przyznawanie zwolnienia jedynie przedsiębiorstwom mającym siedzibę w państwie członkowskim, w którym VAT jest należny. Ma to negatywny wpływ na konkurencję w przypadku przedsiębiorstw niemających siedziby w państwie, w którym prowadzą działalność w ramach jednolitego rynku. W celu rozwiązania tego problemu i uniknięcia dalszych zakłóceń należy przyznać prawo do korzystania ze zwolnienia również małym przedsiębiorstwom mającym siedzibę w państwach członkowskich innych niż to, w którym VAT jest należny.

³ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczący planu działania w sprawie VAT „W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje” (COM(2016) 148 final z 7.4.2016).

⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczący działań następczych w odniesieniu do planu działania w sprawie VAT „W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje” (COM(2017) 566 final z 4.10.2017).

- (5) W przypadku gdy podatnik jest objęty zwykłym systemem VAT w państwie członkowskim siedziby, ale korzysta ze zwolnienia z VAT dla małych przedsiębiorstw w innym państwie członkowskim, odliczenie podatku naliczonego powinno odzwierciedlać powiązanie z opodatkowanymi dostawami towarów lub świadczeniem usług dokonywanymi przez tego podatnika. A zatem w przypadku gdy tacy podatnicy nabywają w państwie członkowskim siedziby czynniki produkcji, które są powiązane z dostawami towarów lub świadczeniem usług zwolnionymi w innych państwach członkowskich, nie powinni oni mieć możliwości odliczenia VAT naliczonego w zakresie, w jakim te czynniki produkcji są powiązane ze zwolnionymi dostawami towarów lub świadczeniem usług.
- (6) Małe przedsiębiorstwa mogą korzystać ze zwolnienia jedynie w przypadku, gdy ich roczny obrót znajduje się poniżej progu stosowanego przez państwo członkowskie, w którym VAT jest należny. Przy ustalaniu swojego progu państwa członkowskie powinny przestrzegać przepisów dotyczących progów określonych w dyrektywie 2006/112/WE. Przepisy te, których większość wprowadzono w 1977 r., nie są już odpowiednie.
- (7) Z myślą o uproszczeniu wiele państw członkowskich zostało tymczasowo upoważnionych do stosowania progu wyższego niż próg dozwolony na mocy dyrektywy 2006/112/WE. Ponieważ nie jest wskazane, by nadal zmieniać przepisy ogólne przez stosowanie środków przyznaných na zasadzie odstępstwa, przepisy w sprawie progów powinny zostać uaktualnione.
- (8) Państwa członkowskie powinny mieć swobodę w ustalaniu krajowego progu zwolnienia na poziomie najlepiej odpowiadającym ich sytuacji gospodarczej i politycznej, z zastrzeżeniem górnego progu przewidzianego w niniejszej dyrektywie. W tym względzie należy uściślić, że w przypadku gdyby państwa członkowskie stosowały zróżnicowane progi w odniesieniu do różnych sektorów działalności gospodarczej, musiałyby to być oparte na obiektywnych kryteriach. W przypadku gdy podatnik kwalifikuje się do skorzystania z więcej niż jednego progu sektorowego, państwa członkowskie powinny zapewnić, by taki podatnik miał możliwość zastosowania tylko jednego z tych progów. Powinny również zapewnić, by ustalone przez nie progi nie wprowadzały rozróżnienia między podatnikami mającymi siedzibę i podatnikami niemającymi siedziby.

- (9) Na próg rocznego obrotu, który stanowi podstawę zwolnienia na mocy tej procedury szczególnej, składają się wyłącznie całkowita wartość transakcji dostaw towarów i świadczenia usług przez dane małe przedsiębiorstwo w państwie członkowskim, w którym przyznaje się zwolnienie. Zakłócenia konkurencji mogą pojawić się w sytuacji, gdy przedsiębiorstwo niemające siedziby w danym państwie członkowskim mogłoby korzystać z takiego zwolnienia niezależnie od obrotów, jakie generuje w innych państwach członkowskich. Aby ograniczyć takie zakłócenia konkurencji oraz zabezpieczyć dochody podatkowe, jedynie te przedsiębiorstwa, których roczny obrót w Unii znajduje się poniżej określonego progu powinny się kwalifikować do zwolnienia w państwie członkowskim, w którym nie mają siedziby. Przedsiębiorstwa, których obrót w państwie członkowskim, w którym mają siedzibę, znajduje się poniżej progu krajowego, powinny mieć możliwość dalszego dokonywania zwolnionych dostaw towarów lub świadczenia usług w tym państwie członkowskim niezależnie od obrotu, jaki generują w innych państwach członkowskich nawet, jeżeli ich całkowity obrót przekracza próg obrotu w Unii.
- (10) Aby umożliwić skuteczną kontrolę stosowania zwolnienia i zapewnić państwom członkowskim dostęp do niezbędnych informacji, podatnik chcący skorzystać ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym nie ma siedziby, powinien być zobowiązany do przedstawienia stosownego uprzedniego powiadomienia w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę. W celu uproszczenia i obniżenia kosztów przestrzegania przepisów taka osoba powinna mieć przypisany indywidualny numer identyfikacyjny jedynie w państwie członkowskim siedziby. Numer ten może, ale nie musi, być numerem identyfikacyjnym VAT.
- (11) Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie przedmiotowego zwolnienia, jego monitorowanie i terminowe przekazywanie informacji, należy wyraźnie określić obowiązki sprawozdawcze nakładane na podatnika korzystającego ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym nie ma siedziby. Dzięki temu podatnicy przestrzegający przepisów mogliby zostać zwolnieni z takich obowiązków, a także z obowiązku rejestracji w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie siedziby. Państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość – w przypadku gdy tacy niemający siedziby podatnicy nie wypełniają obowiązków sprawozdawczych, które zostały określone specjalnie dla nich – wymagania, by podatnicy ci wypełniali ogólne obowiązki w zakresie rejestracji do celów VAT i obowiązki sprawozdawcze określone w krajowych przepisach dotyczących VAT.

- (12) Aby uniknąć niespójności w obliczaniu rocznego obrotu w danym państwie członkowskim – stanowiącego punkt odniesienia do celów stosowania zwolnienia – oraz rocznego obrotu w Unii, należy określić elementy obrotu, które mają być brane pod uwagę.
- (13) Aby zapobiec obchodzeniu przepisów dotyczących zwolnienia dla małych przedsiębiorstw i utrzymać cel tego zwolnienia, podatnik – niezależnie od tego, czy ma on siedzibę w państwie członkowskim przyznającym zwolnienie – nie powinien mieć możliwości skorzystania z tego zwolnienia, jeżeli krajowy próg określony w tych przepisach został przekroczony w poprzednim roku kalendarzowym. Z tych samych powodów podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim przyznającym zwolnienie nie powinien mieć możliwości skorzystania z tego zwolnienia w przypadku, gdy w poprzednim roku kalendarzowym przekroczył próg rocznego obrotu w Unii.
- (14) Aby zapewnić stopniowe przechodzenie małych przedsiębiorstw od sytuacji, w której były one objęte zwolnieniem, do sytuacji, w której podlegają opodatkowaniu, podatnicy powinni mieć możliwość dalszego korzystania ze zwolnienia przez ograniczony czas, jeżeli ich obrót nie przekracza krajowego progu zwolnienia o więcej niż określoną wielkość procentową tego progu. W związku z tym że poziomy stosowanych progów mogą być różne, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru jednej z dwóch proponowanych wielkości procentowych, o ile zastosowanie danej wielkości procentowej nie prowadzi do sytuacji, w której obrót podatnika objętego zwolnieniem przekroczy pewną określoną kwotę. W przypadku gdy w trakcie danego roku kalendarzowego próg rocznego obrotu w Unii zostanie przekroczony, zwolnienie takie – ze względu na funkcję zabezpieczenia dochodów podatkowych, jaką pełni ten próg – powinno przestać mieć zastosowanie od tego momentu.

- (15) W przypadku gdy zwolnienie ma zastosowanie, małe przedsiębiorstwa korzystające ze zwolnienia w państwie członkowskim siedziby powinny przynajmniej mieć dostęp do procedury rejestracji do celów VAT w określonym przedziale czasowym. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedłużenia tego przedziału czasowego w szczególnych przypadkach wymagających dogłębnej kontroli w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania.
- (16) Małe przedsiębiorstwa korzystające ze zwolnienia w państwie członkowskim siedziby powinny przynajmniej mieć możliwość stosowania uproszczonych obowiązków sprawozdawczych.
- (17) Oprócz przyznania zwolnienia z VAT procedury szczególne umożliwiają również stopniowe obniżanie podatku. Stopniowe obniżanie podatku powoduje utrudnienia i w niewielkim stopniu przyczynia się do zmniejszenia obciążeń małych przedsiębiorstw związanych z przestrzeganiem przepisów. Środek ten powinien zatem zostać wycofany.
- (18) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość zapewnienia podatnikom prawa wyboru pomiędzy ogólnym systemem VAT a procedurą szczególną dla małych przedsiębiorstw. W przypadku gdy dany podatnik korzysta z tego prawa, państwowym członkowskim należy pozostawić możliwość ustanawiania szczegółowych przepisów i warunków dotyczących dokonywania takiego wyboru.
- (19) Niniejsza dyrektywa nie powinna pociągać za sobą nowych obowiązków dotyczących rejestracji lub sprawozdawczości dla małych przedsiębiorstw, które korzystają ze zwolnienia wyłącznie w państwie członkowskim, w którym mają siedzibę.
- (20) Celem niniejszej dyrektywy jest zmniejszenie obciążeń małych przedsiębiorstw związanych z przestrzeganiem przepisów; cel ten nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, a zatem może zostać lepiej osiągnięty na szczeblu Unii. W związku z powyższym Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 5, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (21) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁶ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o transpozycji, jednego lub większej liczby dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (22) Aby zapewnić możliwość prawidłowego monitorowania stosowania uproszczeń określonych w dyrektywie Rady 2006/112/WE⁷ w zakresie procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw, należy wprowadzić zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010⁸, tak by odpowiednie właściwe organy państw członkowskich miały automatyczny dostęp do danych zbieranych od podatników korzystających ze zwolnienia z VAT dla małych przedsiębiorstw.
- (23) Aby zapewnić małym przedsiębiorstwom łatwy dostęp do przepisów dotyczących procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw w każdym państwie członkowskim, przepisy te należy opublikować na stronie internetowej Komisji.
- (24) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE i rozporządzenie (UE) nr 904/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

⁶ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

⁷ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁸ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

(1) art. 2 ust. 1 lit. b) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) przez podatnika działającego w takim charakterze lub przez osobę prawną niebędącą podatnikiem, gdy sprzedawcą jest podatek działający w takim charakterze, który nie kwalifikuje się do skorzystania ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284 i który nie jest objęty przepisami art. 33 lub 36;”;

(2) w art. 139 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Zwolnienie przewidziane w art. 138 ust. 1 nie ma zastosowania do dostaw towarów dokonywanych przez podatników korzystających w państwie członkowskim, w którym dokonywana jest dostawa, ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwolnienie przewidziane w art. 138 ust. 2 lit. b) nie ma zastosowania do dostaw wyrobów podlegających akcyzie dokonywanych przez podatników korzystających w państwie członkowskim, w którym dokonywana jest dostawa, ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284.”;

(3) w art. 167a wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie stosujące system fakultatywny, o którym mowa w akapicie pierwszym, ustalają dla podatników korzystających z tego systemu na ich terytorium próg na podstawie rocznego obrotu podatnika, obliczonego zgodnie z art. 288. Próg ten nie może przekroczyć 2 000 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej.”;

b) skreśla się akapit trzeci;

(4) w art. 169 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) transakcji podatnika, innych niż te, które są zwolnione zgodnie z art. 284, związanych z działalnością, o której mowa w art. 9 ust. 1 akapit drugi, dokonywanych poza terytorium państwa członkowskiego, w którym podatek jest należny lub został zapłacony, w odniesieniu do których VAT podlegałby odliczeniu, gdyby zostały one dokonane na terytorium tego państwa członkowskiego.”;

(5) w art. 220a ust. 1 dodaje się następującą lit. c):

„c) kiedy podatnik korzysta ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284.”;

(6) w art. 270 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) całkowita roczna wartość, z wyłączeniem VAT, dokonywanych przez niego dostaw towarów i świadczenia usług nie przekracza o więcej niż 35 000 EUR lub równowartość tej kwoty w walucie krajowej, kwoty obrotu rocznego stanowiącej punkt odniesienia dla podatników korzystających ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284;”;

(7) w art. 272 ust. 1 skreśla się lit. d);

(8) w tytule XII rozdział 1 dodaje się następującą sekcję -1:

„Sekcja -1

Definicja

Artykuł 280a

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

(1) »roczny obrót w państwie członkowskim« oznacza całkowitą roczną wartość dostaw towarów i świadczenia usług, z wyłączeniem VAT, dokonanych przez podatnika na terytorium danego państwa członkowskiego w danym roku kalendarzowym;

(2) »roczny obrót w Unii« oznacza całkowitą roczną wartość dostaw towarów i świadczenia usług, z wyłączeniem VAT, dokonanych przez podatnika na terytorium Wspólnoty w danym roku kalendarzowym.”;

(9) nagłówek sekcji 2 w TYTULE XII ROZDZIAŁ 1 otrzymuje brzmienie: „Zwolnienia”;

(10) art. 282 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 282

Zwolnienia przewidziane w niniejszej sekcji mają zastosowanie do dostaw towarów i świadczenia usług dokonywanych przez małe przedsiębiorstwa.”;

(11) w art. 283 ust. 1 skreśla się lit. c);

(12) art. 284 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 284

1. Państwa członkowskie mogą zwolnić dostawy towarów i świadczenie usług dokonane na ich terytorium przez podatników mających siedzibę na ich terytorium, których roczny obrót w państwie członkowskim uzyskany z takich dostaw towarów i świadczenia usług nie przekracza progu ustalonego przez te państwa na potrzeby stosowania tego zwolnienia. Próg ten nie może przekroczyć kwoty 85 000 EUR lub jej równowartości w walucie krajowej.

Państwa członkowskie mogą ustalić zróżnicowane progi dla poszczególnych sektorów działalności gospodarczej w oparciu o obiektywne kryteria. Żaden z tych progów nie może jednak przekroczyć progu wynoszącego 85 000 EUR lub jego równowartości w walucie krajowej.

Państwa członkowskie powinny zapewnić, by podatnicy kwalifikujący się do skorzystania z więcej niż jednego progu sektorowego mogli stosować tylko jeden z tych progów.

Progi ustalone przez państwo członkowskie nie mogą wprowadzać rozróżnienia między podatnikami mającymi siedzibę i podatnikami niemającymi siedziby w danym państwie członkowskim.

2. Państwa członkowskie, które wprowadziły zwolnienie dla podatników na mocy ust. 1, przyznają również to zwolnienie dostawom towarów i świadczeniu usług na ich terytorium dokonywanym przez podatników mających siedzibę w innym państwie członkowskim, o ile spełnione są następujące warunki:
 - a) roczny obrót w Unii tego podatnika nie przekracza 100 000 EUR;
 - b) wartość dostaw towarów i świadczenia usług w państwie członkowskim, w którym dany podatnik nie ma siedziby, nie przekracza progu mającego zastosowanie w tym państwie członkowskim na potrzeby przyznania zwolnienia podatnikom mającym siedzibę w tym państwie członkowskim.

3. Niezależnie od przepisów art. 294b, aby podatnik mógł skorzystać ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym nie ma siedziby, musi on:
 - a) przedstawić stosowne uprzednie powiadomienie w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę; oraz
 - b) być zidentyfikowany na potrzeby stosowania zwolnienia za pomocą indywidualnego numeru jedynie w państwie członkowskim siedziby.

Państwa członkowskie mogą stosować indywidualny numer identyfikacyjny VAT już przydzielony podatnikowi w odniesieniu do jego obowiązków wynikających z systemu wewnętrznego lub stosować strukturę numeru VAT lub dowolnego innego numeru do celów identyfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b).

Indywidualny numer identyfikacyjny, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), zawiera sufiks »EX« lub sufiks taki dodaje się do istniejącego już numeru.

4. Podatnik z wyprzedzeniem – za pomocą aktualizacji uprzedniego powiadomienia – informuje państwo członkowskie siedziby o wszelkich zmianach w informacjach przedstawionych wcześniej zgodnie z ust. 3 akapit pierwszy, w tym o zamiarze skorzystania ze zwolnienia w państwie członkowskim lub państwach członkowskich innych niż wskazane w uprzednim powiadomieniu oraz w decyzji o zaprzestaniu stosowania procedury zwolnienia w państwie członkowskim lub państwach członkowskich, w których nie ma siedziby.

Zaprzestanie staje się skuteczne od pierwszego dnia kolejnego kwartału kalendarzowego po otrzymaniu informacji od podatnika lub, w przypadku gdy informacje otrzymano w ostatnim miesiącu kwartału kalendarzowego – od pierwszego dnia drugiego miesiąca kolejnego kwartału kalendarzowego.

5. Zwolnienie ma zastosowanie w odniesieniu do państwa członkowskiego, w którym podatnik nie ma siedziby i w którym zamierza on skorzystać ze zwolnienia zgodnie z:
 - a) uprzednim powiadomieniem – od daty poinformowania podatnika o indywidualnym numerze identyfikacyjnym przez państwo członkowskie siedziby; lub
 - b) aktualizacją uprzedniego powiadomienia – od daty potwierdzenia podatnikowi, przez państwo członkowskie siedziby, numeru w konsekwencji przedstawionej przez podatnika aktualizacji.

Data, o której mowa w akapicie pierwszym, nie może przypadać później niż 35 dni roboczych po otrzymaniu powiadomienia lub aktualizacji dokonanej przez podatnika zgodnie z ust. 3 akapit pierwszy i ust. 4, z wyjątkiem szczególnych przypadków, gdy w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania państwa członkowskie mogą potrzebować dodatkowego czasu na przeprowadzenie niezbędnych kontroli.

6. Równowartość w walucie krajowej kwoty, o której mowa w niniejszym artykule, oblicza się poprzez zastosowanie kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny w dniu 18 stycznia 2018 r.”;

(12a) dodaje się następujące art. 284a–284e:

„Artykuł 284a

1. Uprzednie powiadomienie, o którym mowa w art. 284 ust. 3 akapit pierwszy lit. a), zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) nazwę (nazwisko), działalność, formę prawną i adres podatnika;
 - b) państwo lub państwa członkowskie, w których podatnik zamierza skorzystać ze zwolnienia;
 - c) całkowitą wartość dostaw towarów lub świadczenia usług dokonanych w państwie członkowskim, w którym podatnik ma siedzibę, i w każdym z pozostałych państw członkowskich w poprzednim roku kalendarzowym;
 - d) całkowitą wartość dostaw towarów lub świadczenia usług dokonanych w państwie członkowskim, w którym podatnik ma siedzibę, i w każdym z pozostałych państw członkowskich w bieżącym roku kalendarzowym przed powiadomieniem.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), muszą zostać przedstawione za każdy poprzedni rok kalendarzowy należący do okresu, o którym mowa w art. 288a ust. 1 akapit pierwszy, w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, które stosuje przewidzianą w nim możliwość.

2. W przypadku gdy podatnik informuje państwo członkowskie siedziby zgodnie z art. 284 ust. 4 o tym, że zamierza skorzystać ze zwolnienia w państwie lub państwach członkowskich innych niż wskazane w uprzednim powiadomieniu, nie jest on zobligowany do przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, o ile informacje te zostały już ujęte w sprawozdaniach przedłożonych wcześniej na podstawie art. 284b.

Aktualizacja, o której mowa w akapicie pierwszym, zawiera indywidualny numer identyfikacyjny określony w art. 284 ust. 3 lit. b).

Artykuł 284b

1. Podatnik korzystający ze zwolnienia przewidzianego w art. 284 ust. 1 w państwie członkowskim, w którym nie ma siedziby, zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 3 i 4 tego artykułu, na każdy kwartał kalendarzowy przedstawia państwu członkowskiemu siedziby następujące informacje, łącznie z przydzielonym mu indywidualnym numerem identyfikacyjnym:
 - a) podaje całkowitą wartość dostaw towarów lub świadczenia usług dokonanych w danym kwartale kalendarzowym w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, lub wpisuje wartość „0”, jeżeli nie dokonywał żadnych dostaw towarów ani świadczenia usług;
 - b) podaje całkowitą wartość dostaw towarów lub świadczenia usług dokonanych w danym kwartale kalendarzowym w każdym z państw członkowskich innym niż państwo, w którym ma siedzibę, lub wpisuje wartość „0”, jeżeli nie dokonywał żadnych dostaw towarów ani świadczenia usług.
2. Podatnik podaje informacje określone w ust. 1 w ciągu jednego miesiąca od końca odnośnego kwartału kalendarzowego.

3. W przypadku przekroczenia progu rocznego obrotu w Unii, o którym mowa w art. 284 ust. 2 lit. a), podatnik informuje o tym państwo członkowskie siedziby w ciągu 15 dni roboczych. Jednocześnie podatnik jest zobowiązany do przedstawienia wartości dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) i które zostały dokonane od początku bieżącego kwartału kalendarzowego do dnia, w którym przekroczony został próg rocznego obrotu w Unii.

Artykuł 284c

1. Do celów art. 284a ust. 1 lit. c) i d) oraz art. 284b ust. 1 lit. a) i b) zastosowanie ma, co następuje:
 - a) wspomniane wartości obejmują kwoty wymienione w art. 288;
 - b) wspomniane wartości podaje się w euro;
 - c) w przypadku gdy państwo członkowskie przyznające zwolnienie stosuje zróżnicowane progi, jak wskazano w art. 284 ust. 1 akapit drugi, podatnik jest zobowiązany przedstawiać temu państwu członkowskiemu oddzielne informacje na temat całkowitej wartości dostaw towarów lub świadczenia usług w odniesieniu do każdego progu, który może mieć zastosowanie.

Do celów akapitu pierwszego lit. b) państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą wymagać, by wartości te były wyrażone w ich walutach krajowych. Jeżeli dostaw towarów lub świadczenia usług dokonano w innych walutach, podatnik stosuje kurs wymiany obowiązujący pierwszego dnia roku kalendarzowego. Przeliczeń dokonuje się zgodnie z kursem wymiany opublikowanym przez Europejski Bank Centralny na dany dzień lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, stosując kurs wymiany z następnego dnia publikacji.

2. Państwo członkowskie siedziby może wymagać, by informacje, o których mowa w art. 284 ust. 3 i 4, oraz informacje, o których mowa w art. 284b ust. 1 i 3, były przedkładane drogą elektroniczną na warunkach, które ustali.

Artykuł 284d

1. Od podatnika korzystającego ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym nie ma siedziby, nie wymaga się, by w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług objętych zwolnieniem w tym państwie członkowskim:
 - a) był zarejestrowany do celów VAT zgodnie z art. 213 i 214; b) składał deklarację VAT zgodnie z art. 250.
2. Od podatnika korzystającego ze zwolnienia w państwie członkowskim siedziby i w każdym innym państwie członkowskim, w którym nie ma siedziby, nie wymaga się, by w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług objętych zwolnieniem w państwie członkowskim siedziby składał on deklarację VAT zgodnie z art. 250.
3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2, w przypadku gdy podatnik nie przestrzega przepisów przewidzianych w art. 284b, państwa członkowskie mogą wymagać, by taki podatnik wypełniał swoje obowiązki związane z VAT, takie jak obowiązki, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 284e

Państwo członkowskie, w którym podatnik ma siedzibę, niezwłocznie albo dezaktywuje numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 284 ust. 3 lit. b), albo – jeżeli podatnik w dalszym ciągu korzysta ze zwolnienia w innym państwie lub państwach członkowskich – dostosowuje informacje otrzymane na podstawie art. 284 ust. 3 i 4 w odniesieniu do odnośnego państwa członkowskiego lub odnośnych państw członkowskich w następujących przypadkach:

- a) gdy całkowita wartość dostaw towarów lub świadczenia usług zgłoszonych przez podatnika przekracza kwotę, o której mowa w art. 284 ust. 2 lit. a);
- b) gdy państwo członkowskie przyznające zwolnienie powiadomiło, że podatnik nie kwalifikuje się do skorzystania ze zwolnienia lub zwolnienie przestało obowiązywać w tym państwie członkowskim;
- c) gdy podatnik poinformował o swojej decyzji o zaprzestaniu stosowania zwolnienia; lub
- d) gdy podatnik poinformował lub w inny sposób można założyć, że jego działalność zakończyła się.”;

(13) skreśla się art. 285, 286 i 287;

(14) art. 288 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 288

1. Kwota rocznego obrotu stanowiąca punkt odniesienia dla zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 284, obejmuje następujące kwoty, z wyłączeniem VAT:
 - (1) wartość dostaw towarów i świadczenia usług w zakresie, w jakim byłyby one opodatkowane, gdyby zostały dokonane przez podatnika nieobjętego zwolnieniem;
 - (2) wartość transakcji zwolnionych, z prawem do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie, zgodnie z art. 110, 111 lub art. 125 ust. 1;
 - (3) wartość transakcji zwolnionych zgodnie z art. 146–149 oraz art. 151, 152 i 153;
 - (4) wartość transakcji zwolnionych zgodnie z art. 138, gdy zastosowanie ma zwolnienie przewidziane w tym artykule;
 - (5) wartość transakcji związanych z nieruchomościami, transakcji finansowych, o których mowa w art. 135 ust. 1 lit. b)–g), oraz usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, chyba że transakcje te mają charakter transakcji pomocniczych.
2. Zbycie materialnych lub niematerialnych dóbr inwestycyjnych podatnika nie jest uwzględniane do celów obliczania obrotu, o którym mowa w ust. 1.”;

(15) dodaje się następujący art. 288a:

„Artykuł 288a

1. Podatnik, bez względu na to, czy ma siedzibę w państwie członkowskim przyznającym zwolnienie przewidziane w art. 284 ust. 1, nie może korzystać z tego zwolnienia w okresie jednego roku kalendarzowego, jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przekroczył próg określony w tym artykule. Państwo członkowskie przyznające zwolnienie może przedłużyć ten okres do dwóch lat kalendarzowych.

W przypadku gdy w trakcie roku kalendarzowego próg, o którym mowa w art. 284 ust. 1, zostaje przekroczony o:

- a) nie więcej niż 10 %, podatnik może dalej korzystać ze zwolnienia przewidzianego w art. 284 ust. 1 w trakcie tego roku kalendarzowego;
- b) więcej niż 10 %, od tego momentu zwolnienie przewidziane w art. 284 ust. 1 przestaje mieć zastosowanie.

Do celów stosowania akapitu drugiego lit. a) i b) państwa członkowskie mogą wybrać pułap wynoszący 25 % lub zezwolić podatnikowi na dalsze korzystanie ze zwolnienia bez żadnego pułapu w trakcie roku kalendarzowego, w którym próg został przekroczony. Stosowanie tego pułapu lub możliwości nie może jednak prowadzić do sytuacji, w której zwolnieniem zostaje objęty podatnik, którego obrót w państwie członkowskim przyznającym zwolnienie przekracza 100 000 EUR. Państwa członkowskie mogą alternatywnie zrezygnować ze stosowania jakiegokolwiek pułapu, w którym to przypadku zwolnienie przewidziane w art. 284 ust. 1 przestaje mieć zastosowanie od momentu przekroczenia odnośnego progu.

2. Podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim przyznającym zwolnienie przewidziane w art. 284 ust. 1, nie może korzystać ze zwolnienia przewidzianego w art. 284, jeżeli w poprzednim roku kalendarzowym przekroczył próg rocznego obrotu w Unii, o którym mowa w art. 284 ust. 2 lit. a).

W przypadku gdy w trakcie roku kalendarzowego próg rocznego obrotu w Unii, o którym mowa w art. 284 ust. 2 lit. a), zostaje przekroczony, od tego momentu zwolnienie przewidziane w art. 284 ust. 1 przyznane podatnikowi mającemu siedzibę w innym państwie członkowskim przestaje mieć zastosowanie.

3. Równowartość w walucie krajowej kwoty, o której mowa w ust. 1, oblicza się poprzez zastosowanie kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny w dniu 18 stycznia 2018 r.”;

(16) art. 290 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie mogą ustanowić szczegółowe przepisy i warunki korzystania z tej możliwości.”;

(17) skreśla się art. 291–294;

(18) w tytule XII rozdział 1 dodaje się następującą sekcję 2a:

„Sekcja 2a

Uproszczenie obowiązków dla zwolnionych małych przedsiębiorstw

Artykuł 294a

Do celów niniejszej sekcji »zwolnione małe przedsiębiorstwo« oznacza podatnika korzystającego ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym VAT jest należny, jak przewidziano w art. 284 ust. 1 i 2.

Artykuł 294b

Nie naruszając art. 284 ust. 3, państwa członkowskie mogą zwolnić zwolnione małe przedsiębiorstwa mające siedzibę na ich terytorium, które korzystają ze zwolnienia tylko tam, z obowiązku zgłaszania rozpoczęcia działalności zgodnie z art. 213 oraz identyfikacji za pomocą indywidualnego numeru zgodnie z art. 214, z wyjątkiem przypadków, gdy przedsiębiorstwa te dokonują transakcji objętych art. 214 lit. b), d) lub e).

Jeżeli możliwość, o której mowa w akapicie pierwszym, nie jest wykorzystywana, państwa członkowskie wprowadzają procedurę identyfikacji takich małych przedsiębiorstw za pomocą indywidualnego numeru. Procedura identyfikacyjna nie może trwać dłużej niż 15 dni roboczych, z wyjątkiem szczególnych przypadków, gdy w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania państwa członkowskie mogą potrzebować dodatkowego czasu na przeprowadzenie niezbędnych kontroli.

Artykuł 294e

Państwa członkowskie mogą zwolnić małe przedsiębiorstwa, które mają siedzibę na ich terytorium i korzystają ze zwolnienia tylko tam, z obowiązku składania deklaracji VAT określonego w art. 250.

Jeżeli możliwość, o której mowa w akapicie pierwszym, nie jest wykorzystywana, państwa członkowskie zezwalają takim zwolnionym małym przedsiębiorstwom na składanie uproszczonej deklaracji VAT, obejmującej okres jednego roku kalendarzowego. Małe przedsiębiorstwa mogą się jednak zdecydować na stosowanie okresu rozliczeniowego ustalonego zgodnie z art. 252.

Artykuł 294f

Państwa członkowskie mogą zwolnić zwolnione małe przedsiębiorstwa z niektórych lub wszystkich obowiązków, o których mowa w art. 217–271.”;

(19) art. 314 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) innego podatnika, o ile dokonywana przez tego innego podatnika dostawa towarów objęta jest zwolnieniem dla małych przedsiębiorstw przewidzianym w art. 284 i obejmuje dobra inwestycyjne;”;

(20) art. 334 lit. c) otrzymuje brzmienie:

innego podatnika, jeżeli dostawa towarów dokonywana przez tego podatnika na podstawie umowy, zgodnie z którą prowizja jest płacona od sprzedaży, jest objęta zwolnieniem dla małych przedsiębiorstw przewidzianym w art. 284 i obejmuje dobra inwestycyjne;”.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 dodaje się następującą literę:

„g) informacje, które gromadzi zgodnie z art. 284 ust. 3 i 4 oraz art. 284b dyrektywy 2006/112/WE.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegóły techniczne dotyczące zautomatyzowanego wniosku o informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a)–g) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;
- (2) w art. 21 dodaje się następujący ustęp:

„2b. W odniesieniu do informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. g), udostępniane są przynajmniej następujące elementy:

 - a) indywidualne numery identyfikacyjne zwolnionych podatników wydane przez państwo członkowskie przekazujące informacje;
 - b) nazwę (nazwisko), działalność, formę prawną i adres zwolnionych podatników zidentyfikowanych za pomocą indywidualnego numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w lit. a);
 - c) państwo lub państwa członkowskie, w których podatnik korzysta ze zwolnienia;

- d) datę rozpoczęcia obowiązywania zwolnienia w odniesieniu do podatnika w państwie lub państwach członkowskich;
- e) informacje, o których mowa w art. 284a ust. 1 akapit pierwszy lit. c) i d) dyrektywy 2006/112/WE;
- f) całkowitą wartość dostaw towarów lub świadczenia usług, w podziale na kwartały kalendarzowe, dokonywanych przez poszczególnych podatników posiadających indywidualny numer identyfikacyjny, o którym mowa w lit. a), w państwie członkowskim, w którym podatnicy ci mają siedzibę;
- g) całkowitą wartość dostaw towarów lub świadczenia usług, w podziale na kwartały kalendarzowe, dokonywanych przez poszczególnych podatników posiadających indywidualny numer identyfikacyjny, o którym mowa w lit. a), w każdym z państw członkowskich innych niż państwo członkowskie, w którym dany podatnik ma siedzibę;
- h) datę, w której roczny obrót w Unii danego podatnika przekroczył kwotę, o której mowa w art. 284 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE;
- i) datę, w której decyzja podatnika o dobrowolnym zaprzestaniu stosowania zwolnienia staje się skuteczna, oraz państwo lub państwa członkowskie, w których takie zaprzestanie staje się skuteczne;
- j) datę zaprzestania działalności przez podatnika oraz zainteresowane państwo lub państwa członkowskie.

Wartości, o których mowa w akapicie pierwszym lit. e)–g), podaje się osobno dla każdego progu, który może mieć zastosowanie, zgodnie z art. 284 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE.”;

(2a) w art. 31 dodaje się następujący ustęp:

„2a. Każde państwo członkowskie przekazuje drogą elektroniczną potwierdzenie tego, że podatnik, któremu przyznano indywidualny numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 284 ust. 3 dyrektywy 2006/112/WE, jest zwolnionym małym przedsiębiorstwem. Potwierdzenie to powinno zawierać nazwę państwa lub państw członkowskich, w których ten podatnik korzysta ze zwolnienia.”;

(3) art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie Komisja publikuje na swojej stronie internetowej szczegółowe przepisy zatwierdzone przez każde z państw członkowskich, które transponują art. 167a, tytuł XI rozdział 3 i tytuł XII rozdział 1 dyrektywy 2006/112/WE.”;

- (4) dodaje się następujący rozdział Xa:

„ROZDZIAŁ Xa

PRZEPISY DOTYCZĄCE PROCEDURY SZCZEGÓLNEJ PRZEWIDZIANEJ
W TYTULE XII ROZDZIAŁ 1 DYREKTYWY 2006/112/WE

Artykuł 37a

1. Państwo członkowskie siedziby drogą elektroniczną przekazuje właściwym organom państw członkowskich przyznających zwolnienie następujące informacje w ciągu 15 dni roboczych od daty uzyskania takich informacji:
 - a) w odniesieniu do podatników, którzy dokonali uprzedniego powiadomienia lub przedstawili aktualizację powiadomienia, o czym mowa w art. 284 ust. 3 i 4 dyrektywy 2006/112/WE – informacje, o których mowa w art. 21 ust. 2b lit. a) i d) niniejszego rozporządzenia;
 - b) w odniesieniu do podatników, których roczny obrót w Unii przekroczył kwotę określoną w art. 284 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE – informacje, o których mowa w art. 21 ust. 2b lit. a) i h) niniejszego rozporządzenia;
 - c) w odniesieniu do podatników, którzy nie przestrzegają przepisów przewidzianych w art. 284b dyrektywy 2006/112/WE – informacja o takim braku przestrzegania przepisów oraz informacje, o których mowa w art. 21 ust. 2b lit. a) niniejszego rozporządzenia.
2. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegóły techniczne, w tym jednolitą wiadomość elektroniczną, za pomocą której informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mają być przedkładane. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

Artykuł 37b

1. Państwo członkowskie, w którym podatnik dokonał uprzedniego powiadomienia lub późniejszej aktualizacji zgodnie z art. 284 ust. 3 lub 4 dyrektywy 2006/112/WE, ustala – przed zidentyfikowaniem podatnika lub potwierdzeniem jego indywidualnego numeru identyfikacyjnego – na podstawie całkowitych wartości dostaw towarów lub świadczonych usług zgłoszonych przez podatnika, czy próg rocznego obrotu w Unii, o którym mowa w art. 284 ust. 2 lit. a) dyrektywy, nie został przekroczony w bieżącym lub poprzednim roku kalendarzowym.
2. W terminie 15 dni roboczych od otrzymania informacji, o których mowa w art. 37a ust. 1 lit. a), państwo członkowskie przyznające zwolnienie potwierdza drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, w którym podatnik ma siedzibę, na podstawie całkowitych wartości dostaw towarów lub świadczonych usług zgłoszonych przez podatnika, że próg rocznego obrotu, o którym mowa w art. 284 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE, nie został przekroczony w bieżącym roku kalendarzowym oraz że warunki, o których mowa w art. 288a ust. 1, zostały spełnione.
3. Państwo członkowskie przyznające zwolnienie bezzwłocznie powiadamia drogą elektroniczną właściwe organy państwa członkowskiego, w którym podatnik ma siedzibę, o dacie, z którą podatnik przestał kwalifikować się do korzystania ze zwolnienia na mocy art. 288a ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE.
4. Szczegóły techniczne, w tym jednolitą wiadomość elektroniczną, dotyczące przekazywania informacji, o których mowa w ust. 2 i 3, określa się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 58 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, nie później niż do dnia 31 grudnia 2024 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy.

Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2025 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem art. 1 niniejszej dyrektywy.
3. Art. 2 niniejszej dyrektywy stosuje się od dnia 1 stycznia 2025 r.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady

Przewodniczący